

धृतेन सीता मधुना समज्यतां विश्वैर्देवैरनुमता मरुद्भिः ।

ऊर्जस्वती पयसा पिन्वमानास्मात्सीते पयसाभ्याववृत्स्व ॥ ७० ॥

सीता लाङ्गलपद्धतिर्मधुना मधुरेण धृतेनोदकेन समज्यतां संसिच्यतां सिक्ता भवतु । कीदृशी सीता विश्वैर्देवैर्मरुद्भिश्चानुमता अनुज्ञाता अङ्गीकृता वा । एवं परोऽक्षमुक्ता प्रत्यक्षमाह हे सीते ऊर्जस्वती अन्नवती सा त्वं पयसा पयोदधि-धृतादिभिः पिन्वमाना दिशः पूरयन्ती सती पयसा दुग्धादिभिः सह अभ्याववृत्स्व अस्मदभिमुखमावृत्ता भव अस्माकमनुकूला भवेत्यर्थः । वृतेर्बहुलं हृन्दसीति [पा° २.४.७६.] शपः श्लौ सति लोटि ववृत्स्वेति रूपम् ॥ ७० ॥

लाङ्गलं पवीरवत्सुशेवं सोमपित्सरु ।

तदुद्वपति गामविं प्रफर्व्यं च पीवरीं प्रस्थावद्रथवाहनम् ॥ ७१ ॥

तत्पूर्वीकं लाङ्गलं कूलं गां धेतुमविं हागविशेषं रथवाहनं रथवाहकमश्वा-दिकं च उद्वपति उद्गमयति प्रापयति । रथं वाहयति प्रापयतीति रथवाहनम् । कृषिसमृद्धावेव गवादिकं यजमानस्य सुलभमिति भावः अत एव लाङ्गलं गवा-दिप्रापकम् । कीदृशं लाङ्गलं पवीरवत् पविर्धारास्यास्तीति (३२.) पवीरं फालः रो मत्वर्थः पवीरमस्यास्तीति पवीरवत् फालसंयुक्तम् । तथा सुशेवं शेवमि-ति सुखनाम [निघ° ३. ६.] शोभनसुखकरं शोभनं शेवं यस्मात् । तथा सोमपि-त्सरु सोमं पिबतीति सोमपा यजमानः तस्मिन्सोमपि यजमाननिमित्तं त्सरति भूमिं खनतीति सोमपित्सरु यद्वा सोमपि यजमाने त्सरति नाशयति पापमिति सोमपित्सरु त्सर हृद्गताविति धातोरुप्रत्ययः शीलार्थः कूलदत्तात्सप्तम्या इति [पा° ६.३.१.] विभक्तेरलुक् आतो धातोरिति [पा° ६.४.१४०.] आलोपे कूलत्वात् यद्वा सोमः पीयतेऽनेनेति सोमपिश्चमसः तस्य त्सरु निष्पादकं न हि ला-ङ्गलकर्म विना सोमचमसाः स्युः । ईदृशं लाङ्गलं गवादि गमयतीत्यर्थः । कीदृ-शीं गामविं च प्रफर्व्यं फर्वतिर्गतिकर्मा प्रकर्षेण फर्वति गहति प्रफर्वीं तां प्र-फर्व्यं वा हृन्दसीति [पा° ६.१.१०६.] अमि पूर्वत्रपाभावे यसादिशः युवतिवादति-वेगवतीमित्यर्थः । तथा पीवरीं स्थूलां पुष्टाङ्गीम् । कीदृशं रथवाहनं प्रस्थावत्